

Hundseid: Wedel Jarlsberg blev ikke underrettet.

M. J. Strand: Takk da her ikke jeg flere spørsmål å stille.

Page 29 — 117 Mrs. J. R. [unclear]

Miss [unclear]

24
Støstad: Jeg har også et par spørsmål jeg vilde stille, men først vil jeg få spørre presidenten om det er noget i veien for, at jeg ved disse spørsmål bruker noget av det som står i Grønlands-delegasjonens protokoll, en protokoll som ennå ikke er bekjent for denne forsamling. Derfor vil jeg høre om presidenten mener at jeg kan bruke det som er skrevet der, når jeg stiller disse spørsmål.

Presidenten: Presidenten, som ikke har ønsket å holde dette møte på denne måte, men som har gitt etter for den henstilling som kom fra hr. Hundseid, finner at det bør vises nogen varsomhet i hele behandlingsmåten av disse spørsmål. Presidenten finner derfor heller ikke å kunne la votere over i dette møte, hvorvidt hr. Hundseids redegjørelse skal offentliggjøres, men finner at det først må bli å votere over hvorvidt Stortinget ønsker at Hundseids redegjørelse i utenrikskomiteen, som det er henvist til, skal trykkes og omdelles til Stortingets medlemmer som hemmelig dokument. Og presidenten mener at først når denne redegjørelse er godt og Hundseids redegjørelse idag er trykt og omdelt til Stortingets medlemmer, vil tinget kunne fatte beslutning om hvorvidt og i hvilken utstrekning det som her er passert blir å offentliggjøre. Hva angår det spørsmål som er stillet av hr. Støstad, vil presidenten uttale, at såvidt presidenten vet om fra komiteen, hvor hr. Støstad nevnte et spørsmål han aktet å stille, refererer dette spørsmål sig ikke til Grønlands-delegasjonens almindelige forhandlinger, som presidenten mener man ikke på dette tidspunkt kan berøre i Stortinget, men det vedrører en protokollasjon, som en departementsfunksjonær har fremtatt, vistnok efter diktat ^{fra} ~~av~~ regjeringen. Er ikke det riktig?

87
Stöstad: Jo, det er riktig.

Presidenten: Da det kun gjelder dette, tør presidenten spørre, om hr. Hundseid har noget imot at hr. Støstad stiller spørsmål om dette. Det angår ^{medførte} pressemötet og det som blev meddelt på pressemötet.

Hundseid: Nei, jeg har ikke noget imot det.

Norem: Det gjelder behandlingsmåten av denne sak. Jeg vil kun overfor presidenten og overfor forsamlingen reise det spørsmål: Ligger saken til behandling idag i utenriks- og konstitusjonskomiteen, eller ligger den til behandling i Stortinget? Hvis den ligger til behandling i utenriks- og konstitusjonskomiteen, får denne ta alle disse spørsmål op og få ~~den~~ ~~redegjørelser~~ som skal til, og hvis den finner at det er suppleringer som må gjøres, så får Stortinget ^{den} ta stilling til det. Det vil da bli anledning for komiteens medlemmer, såvidt jeg forstår, etter den beredvillighet som hr. Hundseid har vist i komiteen før, til å få de redegjørelser man ønsker, og man vil da også kunne få de supplementter til ~~sakens~~ ^{de punkter} forklaring som man ønsker. Hvis man ikke får de opplysninger som er nødvendige for komiteens behandling av saken, så får Stortinget ta stilling til den situasjon som da foreligger. Jeg synes ikke at denne måte å ta tingen på er den rette; jeg tror man burde få en samlet fremstilling fra komiteens side, en dokumentasjon om hvaå der har foregått, og eventuelt komiteens kommentarer til det, hvorefter Stortinget kan få saken. Jeg tror ikke det er heldig å få denne spredte og stykkevise behandling uten en forberedende instans, og jeg vil også si at jeg stiller mig noget skeptisk overfor en slik offentliggjørelse av spredte deler av saken.

85

(Norem) : Jeg nevner dette nu, siden presidenten nevnte at saken nu skulde utsettes. Jeg tror man må være klar over hvilken måte man vil ta tingen på. Jeg har intet imot af hr. Støstad stiller det spørsmål, når hr. Hundseid vil svare på det; men jeg tror ikke 150 medlemmer her i Stortinget kan komme og spørre om snart dette snart hint. Vi må se hvad der foreligger i Grønlandssaken. Vi andre vet jo ingenting, ~~det~~ er komiteens medlemmer som spør. Da kan vi ^{spørke} *spørke* bedre bedømme om der er ting ^{der} vi ønsker å spørre om.

PRESIDENTEN : Presidenten vil gjerne gjøre oppmerksom på at det ikke er komiteen som har ønsket dette møte avholdt, eller som har forenlediget at hr.Hundseid har gitt sin redegjørelse. Hr.Hundseid har - meget naturlig - ønsket å gi visse supplerende opplysninger i anledning av det møte som blev holdt sist, og det må da også være naturlig at det er tillatt i dette møte å stille spørsmål. Forøvrig er presidenten helt enig i at selve denne fremg angsmåte ikke er noget ideell eller særlig ønskelig.

82

HUNDESEID : Jeg vil bare til presidentens bemerkninger få lov å svare, at efter min mening kom saken inn i et noget skjævt spor, idet man gikk til å avhøre hr. Wedel her i Stortinget, efterat jeg var blitt avhørt i utenriks- og konstitusjonskomiteen. For det som hadde været rimelig, det var at der hadde været likestilling mellom Wedel og mig og at jeg hadde fått - - -

88
(Anvæker klæbark)

PRESIDENTEN Y: Det som havde været rimelig var at repræsentanten havde talt ordet dengang Stortinget enstemmig besluttet å inkalle Wedel efter grunnlovens § 75, og nogen debatt om dette nu efterpå kan presidenten ikke tilstede.

NOREM : Jeg vil bare si at mine bemerkninger gjaldt hele komiteens behandling av saken, og de gjaldt for såvidt også det annet møte. ~~Men~~ Jeg har ingen annen interesse enn å få saken frem samlet og med en fullstendig redegjørelse og dokumentasjon. Det har komiteen, så lenge den har saken, å sørge for, og så får vi etterpå se på den. Det er ut fra saklige hensyn jeg har gjort mine bemerkninger, og det er ut fra den stilling vårt land kommer i på denne måte, at jeg henstiller til komiteen å ta dette spørsmål op til overveielse.

ANDRESEN : Spørsmålet om offentliggjørelse trodde jeg

vilde komme til behandling når denne riksrettsrattede eksaminasjon var avsluttet. I øieblikket vil jeg bare få si angående det siste spørsmål hr.Støstad reiste, at spørsmål som tar sitt utgangspunkt i dokumenter som denne forsamling ikke kjenner, ~~er~~ tror jeg ikke er sikkert egnet til å oppklare saken for oss. Det må nødvendigvis bli lösrevne stykker, som kan ha en større eller mindre betydning enn den vi i øieblikket er istand til å tillegge dem . Jeg synes det må holdes innenfor rammen av de opplysninger som er tilgjengelige for Stortinget i sin helhet.

81

GRAM : Jeg vil også få lov å slutte mig til de uttalelser som er fält fra hr.Morem og hr.Andresen. Jeg tror det vil være en fordel om denne sak ses i sammenheng og blir fullt utredet av komiteen på forhånd, og at man ikke nu begynner en stykkevis og mere tilfeldig eksaminasjon angående enkelte punkter. Jeg etvanger for ~~eggså~~ at det billegde man da vil kunne gjøre sig i denne forsamling, ikke vil bli et fullt rettfærdig og korrekt billegde. Derfor synes jeg det er det eneste naturlige at den komite eller de komiteer som nu behandler saken, den utvidede ~~utendriks~~ ^{og} ogs-konstitusjonskomite samt protokollkomiteen, forbereder den på venlig måte, og blir det så nødvendig, får man senere komme med spørsmål i Stortinget. Men først og fremst får komiteen^{se} til å fremlegge sin innstilling^{er}.

92

AMFIN : Jeg finner ikke den reprimande presidenten gav hr. Hundseid, berettiget. Det var komiteen - hvor flere av presidentene sitter - og et enstemmig presidentskap, som hadde besluttet å innkalle Wedel. At hr. Hundseid, som på en måte er part i saken, da skulde ta avstand fra det, kan man ikke vente, selv om han kunde ha sin formening om behandlingsmåten. Jeg skal ikke diskutere hvorvidt det var heldig å innkalle Wedel; men der forelå iallfall et særlig tilfelle, ^{idell Wedel} som ikke er nogen regel i Norge, og hvis man ikke stilte Wedel supplerende spørsmål, var det vanskelig å få det gjort. Hundseid er medlem av ^{komiteen} ~~komiteen~~, og det er fastslått ved møtets begynnelse at man ikke har noget presedens annet enn grunnlovens § 75 til denne eksaminasjon. Jeg vil fullt ut slutte mig til de herrer som henstiller at man nu stopper med dette. Det er efter min mening gått altfor langt. Jeg tror komiteen skulde behandle disse ting. Der er kastet altfor megen sensasjon over det.

93

ALF MJOEN : Nu er den reglementsmessige tid omme, og jeg vill foreslå at saken utstår; for jeg synes heller ikke det er riktig like overfor den som blir spurt, at han ikke ~~kan~~ få sig spørsmålene forelagt så han kan se på dem. Det er så sin sak å svare på stående fot i en sak ~~som~~ av utenrikspolitisk art, ~~og som angår~~ ^{et sivilisert} ~~vært forhold til et annet land, når man ikke har~~ ^{et som det skal bli spørsmål om i fullt} ~~sett spørsmålene.~~ Vi opplevet det også med Wedel her at han måtte ^{å gi} be om ^{en} tilleggsforklaring, fordi han ikke hadde ~~sett~~ ^{vært opmerksom på i uttalelse} spørsmålet. ~~skriftlig.~~ Jeg er enig med hr.Greve i at Stortinget har fått altfor kort innkallelse til en affære som denne. Jeg forstår presidentens velvilje overfor hr.Hundseid, og jeg mener det er berettiget at hr.Hundseid får anledning til å forklare sig; men vi andre representanter har den samme rett til å stille spørsmål. Det er ikke bare nogen få som har rett til det; ~~for saken interesser oss alle.~~ Jeg så ~~ute i seggen~~ ^{at} denne hemmelige meddelelse - denne redegjørelse - blev levert ute i korridoren ^{i dag} like før møtet.

S. møte for lukkede dører.

R. Kjøndahl

~~(Alf Wiéen)~~

Nettop av den grunn at jeg mener hr. Hundseid har rett til å kunne

se de spørsmål som ~~er~~ stilles til ham, klart og tydelig, og ikke

~~skulle~~ svare på stående fot i en så viktig sak som dette, mener

jeg at denne behandling bør avbrytes. Men ~~h~~ er enig med

Presidenter i hans opfatning av Reglementet, og mener

ikke den kindros i a' vilkå opprinnelse.

..

95
Presidenten: Der er tegnet 3 talere til denne rent formelle debat, og presidenten ber om tingets bemyndigelse til å fortsette møtet inntil disse tre talere har hatt ordet. - Ingen har uttalt sig derimot og presidenten anser denne bemyndigelse for gitt.

96

Støstad: Jeg vil bare si til hr. Ameln, som snakket om at man skaper for meget sensasjon om dette spørsmål, at det er i ethvert fall ikke fra utenriks- og konstitusjonskomiteen at det er forsøkt å skape sensasjon. Hvis alle hadde vært så nøkterne som denne komite har vært hele tiden, da tror jeg ikke det hadde vært nogen særlig sensasjon, men det er fra andre hold sensasjonen kommer. Og når man vil forsøke å få også dette, som skjer her idag, til å få et sensasjonelt preg, så er heller ikke det komiteens skyld, det er først og fremst dens skyld, som ønsket ^{de} denne tilleggsforklaring. Jeg har ingenting å bemerke til at han ønsket den, jeg finner det meget naturlig, men man skal ikke få det til at det er vi som vil skape sensasjon. Jeg tror også at den redsel som man idag tilsynelatende har for at man skal få lov å stille hr. Hundseid enkelte spørsmål, den må uten tvil skrive sig fra at man er redd for at det hele skal komme helt avdekket frem. Noget annet kan det ikke være. Hr. Hundseid har selv ikke den redsel. Han sier at han er villig til - og det forstår jeg også ^{at han} i egen interesse ^{de} - å svare på de spørsmål som stilles her. Det er andre, blandt annet medlemmer av Stortingets Grönlandslag, som synes å være nokså engstelige idag for at det hele skal komme frem. Jeg synes når man har begynt å tillate å stille spørsmål, så bør man også la mig stille de spørsmål som jeg tenkte å gjøre ved denne anledning. Jeg synes det er noget av et overgrep, hvis man ^{vil} ~~si~~ nekte ~~å stille~~ ^{at den} stiller spørsmål, når man i forrige møte, da hr. Wedel var her, var begynt å gå inn på den linje at det skal være anledning til spørsmålstillen her i tinget.

Anderssen-Rysst: Jeg vil som medlem av utenrikskomiteen få si, at det er ganske uberettiget å rette nogen kritikk mot komiteen for den fremgangsmåte som er fulgt her. Jeg tror det må sies at utenrikskomiteen på ethvert tidspunkt har ~~bestemte~~ ^{vært meget aktsom} like overfor formene. Jeg vil få lov å resymere litt av det som er foregått. Det blev i et hemmelig stortingsmøte reist spørsmål om disse forlikshandlinger efter at de var blitt bekjent i nokså stor utstrekning underhånden. Der blev ikke gitt nogen redegjørelse for eller noget svar på dette spørsmål i vedkommende stortingsmøte, men det blev uttalt ønske om å få fremlegge redegjørelsen for Stortingets utvidede utenriks- og konstitusjonskomite. Dit kom da statsminister Hundseid og redgjorde for saken. Det blev stenografert, og det vil Stortingets medlemmer nærmere få kjennskap til. På grunnlag av denne redegjørelse var det ønskelig at minister Wedel fikk avgi sin redegjørelse, og så ønsket minister Wedel, når han skulde redegjøre for saken, å få forklare sig for Stortinget. Det var hans personlige ønske som førte saken inn i denne forsamling. Og kunde man ha motvært sig det? Kunde komiteen motsatt sig det? På ingen måte.-

Og så på grunn av minister Wedels redegjørelse i Stortinget ønsker tidligere statsminister Hundseid å få forklare sig for det samme forum, og det er det som er skjedd her idag. Jeg hadde ikke tenkt mig at det skulde møte nogen motsigelse her at der blev stillet enkelte spørsmål fra ordførerens side, i ethvert fall ikke når hr. Hundseid selv erklærer sig villig til å besvare dem på stedet. Jeg synes ikke det er riktig å gå i rette med komiteen for fremgangsmåten her.

Presidenten: Presidenten finner å måtte slå fast, at efter reglementet er der ingen adgang til uten uttrykkelig beslutning av Stortinget å forby nogen å stille spørsmål. Når utenriksministeren avgir en redegjørelse i møte for lukkede dører, har enhver representant rett til å stille^{de} spørsmål som foranlediges. Det samme er tilfellet hvilken som helst redegjørelse der blir gitt Stortinget; men ved uttrykkelig beslutning kan man naturligvis fastsette at man ikke vil ha nogen spørsmål stillet.

99

Maastad: Jeg skal ikke legge mig noget større op i dette ~~spørrømt~~ om man skal ha adgang til å stille de spørsmål til hr. Hundseid, som det her er forlangt, og det er vel/ikke det som er hovedsaken ^{heller} for dem, som har uttalt sig mot det, men ~~det er vel~~ den uforvarsarlige behandlingmåte som dette igrunnen innebærer. Det jeg egentlig vil si ~~høyr~~ litt om, er den måte hvorpå presidenten klubbet ned hr. Hundseid. Han må huske på hvad der er gått fornt for dette. Allerede ~~de~~ ved sakens behandling i utenriks- og konstitusjonskomiteen hevdet jeg, at dette anstaltmakeri med å innkalle hr. Wedel for Stortinget anså jeg ikke for på nogen måte å gavne saken, og det vilde skape en unødigg sensasjon. Jeg mente at vi kunde ha undgått dette og innkalt hr. Wedel i komiteen, slik som det vanligvis gjøres ved sådanne anledninger; men allerede på det tidspunkt visste presidenten å kunne meddele at hr. Wedel nektet å uttale sig i komiteen, men at han derimot var villig til å uttale sig i Stortinget - altså før der i komiteen var tatt nogen som helst beslutning om å be hr. Wedel komme i komiteen. Jeg synes derfor presidenten kunde tatt det litt mer med ro like overfor hr. Hundseid, ~~rettopp på det samme~~ ~~leg.~~ Når vi hevdet dette i komiteen, blev ~~der~~ like overfor oss hevdet at vi ~~vi~~ tørde ikke få en forklaring av hr. Wedel, vi vilde ikke ha saken opklart, og like overfor det argument böiet vi oss. Vi har ikke nogen interesse av å stikke noget under stol, vi vil ha saken opklaret så fullstendig som det på nogen måte lar sig gjøre, men vi vil ikke ha nogen slags chikane i nogen retning i forbindelse med denne sak.

100

Presidenten : Presidenten gjør opmærksom på at komiteen enstemmig hadde besluttet å innkalle minister Wedel før hr. Maastad trådte inn som medlem av komiteen, hvilket er alle øvrige medlemmer av komiteen bekjent. Det er heller ikke riktig at hr. Wedel uttalte at han nektet å komme i komiteen, men K Wedel Jarlsberg ønsket å få forklare sig for Stortinget. Og komiteen hadde ingen formell adgang til å innkalle noen norsk borger.

107

Moseid : Den behandlingsmåte som er innledet her idag, er uten sidestykke i Stortingets historie i den tid jeg har deltatt her. Det er ganske riktig at representantene kan stille spørsmål og også få svar i den ~~rette~~ ordinære form som ~~det~~ benyttes her, nemlig at talerne forlanger ordet og får det i tur og orden. Men at man optræder her, den ene som spørger og den annen som svarer i denne forsamling som i en retssal, er noe ganske nytt. Hvis man skal innlede den slags praksis her, må det selvfølgelig være i den form som man benyttet overfor Wedel, at Stortinget vedtar spørsmålene og de blir besvart på den måte. ~~Det er jo ganske klart~~ Presidenten kan ikke henføre dette til en vanlig praksis i Stortinget, det tror jeg må være ganske klart. For mitt vedkommende ønsker jeg kanskje mere enn noen annen at hele saken blir fullt klarlagt. Men saken er i hjemmelig to komiteer til/behandling, og det er en stor del av de dokumenter som foreligger i komiteene, som ikke er Stortinget bekjent. Før den tid kommer at komiteer kan fremlegge saken for Stortinget, er ikke tidspunktet kommet for Stortinget til å behandle denne sak.

Det er 20/5
 som
 som

102

Norem : Jeg vil først fremkomme med den bemerkning til hr. ^{Norheim} ~~Norem~~ at jeg tror ikke det er noen som har , iallfall har jeg ingen interesse av å holde noe hemmelig, og heller^{ikke} har jeg ~~ingen~~ redsel for Grønlands-delegasjonen, som jeg står helt fjern. Når jeg grep inn i debatten, var det av helt saklige grunner. Jeg forstår stillingen slik, ~~at det som er skjedd her~~^{altså} ~~ikke er skjedd på den måte~~ at man~~er~~ har stått overfor et forslag fra presidentskapet om å offentliggjøre Wedels forklaring. Det^{er} det forslag, som blev stillet her først, som må sees som bakgrunn for det hele. I den anledning har hr. Hundseid ønsket å gi en tilleggsforklaring. Jeg finner det ganske rimelig og naturlig, når det var spørsmål om å offentliggjøre Wedels forklaring. Jeg har intet å si til det, jeg finner det naturlig, jeg tror det samlede Storting finner det naturlig at hr. Hundseid da vilde gi en redegjørelse for Stortinget. Det kan også være naturlig at det fremkommer et eller annet tilleggs-spørsmål til hr. Hundseids forklaring, som man ønsker et eller annet supplement til, det kan være naturlig nok. Men så kommer man overfor den ^{situasjon} at man begynner å stille spørsmål som vedrører hemmelige protokoller og som vedrører ting som Stortinget ellers ikke kjenner til. Og når man da skal se det hele på bakgrunn^{av} at her har Stortingets presidentskap foreslått offentliggjørelse og at man her skal offentliggjøre det hele, da fant jeg grunn til å stille spørsmålet : Hvor ligger sakens behandling ? Den ramme som vi har trukket om dette møte, er det at ^{minnviden} ~~spør~~ Wedel har gitt sin forklaring. ^{hadde alle} hr. Hundseid skal få lov å gi en forklaring han også, ^{og man kan komme med} ~~og~~ enkelt tillegsspørsmål. Komiteens ordfører, som jo har anledning til å stille alle de spørsmål han ønsker, og som har ~~anledning~~^{skikk} til å få alle de opplysninger han ønsker, i komiteen, burde kanskje ikke gått så langt som han ~~skulle~~^{skulle}, men der var dog en ramme også om det. Men når man da kommer til de hemmelige protokoller - jeg behreider ikke ~~hva~~ Støstad det, - og man tenker på at her kan det være spørsmål om en hel offentliggjørelse av saken, da må man i komiteen og presidentskapet spørre sig selv : skal vi holde dette gående lenger ? Da var det anledning

103
til å gripe inn, og da må Stortinget etter min mening vise den
resignasjon ikke å stille videre spørsmål, men sende saken til
behandling der hvor den er til behandling, og så får vi det hele
grunnlag og det hele materiale da å bygge på. Jeg vil si jeg
tror det er riktig at nu de to forklaringer blir liggende, at
Stortinget senere tar standpunkt til hvorvidt man skal offent-
liggjøre dem eller ei, og at eller ~~nu~~ saken går til komiteen.

s.5.

1014

Presidenten : Der ~~er~~^{skoven} ingen sak å ~~ta~~ gå til komiteen,
for saken hviler i komiteen og er under behandling i komiteen.

105

Stöstad : Det er nødvendig efter de siste innlegg å presisere, at det spørsmål som jeg nevnte, er berørt på en rekke punkter i Wedels forklaring. Så er det et punkt i delegasjonens protokoll som jeg har festet mig særlig ved, og som har sammenheng med noen av de punkter. Og alle vil forstå hvad det gjelder, hvis jeg fikk anledning til å stille spørsmålet. Ingen behøve være i tvil om hvad meningen var. Men dessuten har jeg også et spørsmål til, som utelukkende henviser til Wedels forklaring.

adgang
 Men hvis det er slik å forstå at man mener det skal avskjæres til å *spør* mig får jeg naturligvis finne mig i det. Men jeg vil allikevel si at den forekommer mig noe kunstig, den prosedyre som hr.

Norem idag forsøkte sig på. Og det er verd å legge merke til at hr. Norem öieblikkelig tok ordet efterat jeg hadde bedt om å få stille mitt spørsmål, mens han undlot å ta ordet ~~han~~ den gang det var spørsmål om komiteens ordförer ~~han~~ fikk lov å stille sine spørsmål. Det låter til at han iallfall mener at i denne sal går det an å behandle de forskjellige representanter på forskjellig måte. Jeg har jo aldri tvilt på at hr. Norem noen gang har annet enn rent saklige hensyn - det har vel aldri hendt det vel -. Jeg har sittet sammen med ham både i komite og Storting ^{noe} år, og jeg tillater mig av og til å ha hatt en annen mening om hr. Norems saklige hensyn. Jeg henstiller til presidenten at jeg får anledning til å stille spørsmål *hv*.

106

Maastad : Jeg vil bare oplyse for å undgå enhver misforståelse at jeg var med i komiteen den gang det blev besluttet at Wedel skulde innkalles for Stortinget. ~~Men~~ ^{Jeg} hadde den gang det inntrykk at saken ikke var behandlet der før, men det er mulig den kunde ^{ha} været behandlet i komiteen før.

102
Presidenten: Presidenten skulde henstille at denne debat om behandlingsmåten, som forekommer presidenten noget irkesløs, utstår.

108

Iyke: Det gjelder ikke behandlingsmåten.

~~109~~
R
Presidenten: Hvis der er nogen repræsentant som vil foreslå gløtture
eller/foreslå ^{vil} at det ved særskilt beslutning nektes å stille spörs-
mål, må det fremlægges forslag om det, så Stortinget senere kan ta
standpunkt til det.

Lykke: Er det bare behandlingsmåten det gjelder, så har jeg intet
å si.

Norem: Det var bare en enkelt bemerkning til hr. Stöstad. Jeg reserverte mig uttrykkelig likeoverfor hr. Stöstad derhen, at jeg sa at jeg ikke hadde noget imot at hr. Stöstad fikk stille sine spørsmål, når hr. Hundsleid vilde svare på dem, men jeg vilde allikevel reise ^{det spørsmålet} ~~den sak~~ om man burde fortsatte på den vei, derfor er hr. Stöstad's bemerkning til mig ikke på sin plass.

112
4

Presidenten: Presidentens bestrebelser har ikke ^{verdt} for å fortsatte, men/om mulig å avslutte. Der er av hr. Støstad ytrret ønske om å få stillet et bestemt spørsmål til hr. Hundseid, et spørsmål som angår en protokoll som ellers ikke er tilgjengelig, og som etter presidentens mening ikke uten Stortingets ~~samt~~ uttrykkelige beslutning kan gjøres tilgjengelig for Stortingets medlemmer. Presidenten har gjort rede for den særegne art av spørsmålet, og hr. Hundseid har uttalt at han ~~har~~ ingen betenkelighet ^{her} ved å besvare dette spørsmål. Presidenten ber da om tingets bemyndigelse til å få rette dette spørsmål til hr. Hundseid, til tross for at det peker på et dokument som ikke har vært tilgjengelig for Stortingets medlemmer, og anser denne bemyndigelse for gitt.

113

Støstad: I sin forklaring for Stortinget tirsdag den 16. mai meddelte minister Wedel at statsminister Hundseid i en samtale med ham lørdag den 20. august 1932 hadde anmodet ministeren om å sondere terrenget med hensyn til forlik med Danmark i Grønlandsspørsmålet. Videre meddelte minister Wedel at et brev fra advokat Sunde til ministeren datert 31. august hadde følgende påtegning av statsminister Hundseid: "Jeg erklærer herved at jeg tar ansvaret for at regjeringen vil gå til forlik på basis av de i dette brev nevnte 4 punkter."

Til dette tilføier Wedel i sin forklaring: "Nu hadde jeg altså re-
gjeri-ngens fullt formelle fullmakt til å fortsette forhandlinger på den angitte basis." Videre sier Wedel i sin redegjørelse: "I et brev datert 21. september skriver statsminister Hundseid til minister Wedel: "Jeg legger også sakens videre gang i herr ministerens hånd, idet jeg håper at De fremdeles vil være så elskverdig å gjøre oss den store tjeneste å stille Deres store erfaring og diplomatiske evner til disposisjon for å løse denne for Norge viktige sak. Utgangspunktet må være at jeg stiller mig ansvarlig for at regjeringen (og jeg er også sikker på at Stortinget) vil forlik på grunnlag av de 4 punkter." Etter å ha sitert dette brev legger ministeren til: "Herved fikk jeg altså en fornyet fullmakt til underhandling med Danmark uten hensyn til meglingsforsøk fra Englands side." Så kommer jeg til det som står i Grønlandsdelegasjonens protokoll for 3. november. Der er der inntatt følgende: "Statsministeren hadde bemyndiget ham" - det er byråchef Marstrand - "til å meddele delegasjonen at der ikke forelå nogetsomhelst dansk forlikstilbud og heller ikke noget forlikstilbud fra norsk side, at der ingen forhandlinger var optatt mellom Norge og Danmark og heller ikke engang var etablert nogen kontakt eller føling med henblikk på sådanne forhandlinger. Statsministeren så her bort fra de wedelske følinger for nogen tid siden som regjeringen hadde satt en stopper for. Der var ikke siden da inntruffet nogetsomhelst nytt." ~~Her~~ ~~er~~ ~~jeg~~ ~~til~~ ~~føris~~
men sammenligner det som her er sitert av minister Wedels redegjørelse, med byråchef Marstrands meddelelser i Grønlandsdelegasjonens møte, synes det ikke å stemme overens, og jeg tillater mig derfor for å få bragt dette forhold på det rene, å stille følgende spørsmål til hr. Hundseid: Er det riktig at statsminister Hundseid bemyn-

diget byråchef Marstrander til å gi den redegjørelse han ga ~~eg~~^{Mr} for-
liksforhandlingene med Danmark i delegasjonens møte den 3. november?
Når jeg har stillet dette spørsmål, er det fordi jeg synes at der
er et så skrikende motsetningsforhold mellom de opplysninger som gis
på disse 2 hold, at jeg tror det har en viss interesse å få bragt
det på det rene.

115
Hindseid: Til hr. Stöstad's spørsmål har jeg å svare, at jeg kan ikke huske at jeg har gitt byråsjef Warstrander denne bemyndigelse. Jeg må få undersøke hvorledes det henger ihop. Jeg kan ikke i dette öieblikk huske at byråsjef Warstrander har fått nogen bemyndigelse i den retning fra mig, men naturligvis må han ha fått en eller annen slags bemyndigelse - derom nærer jeg ikke tvil - når dette er skrevet; men ^{der} ~~at~~ her må være en misforståelse på en eller annen måte, kan der heller ikke være tvil om. Jeg vil dessuten ha tilföiet til dette som blev citert av hr. Wedel, og som kan se ut, når det blir citert lösrevet på den måte og også når det blev citert av hr. Wedel i hans foredrag, som om hr. Wedel derigjennem av mig fikk et mandat til å forhandle ^{for} ~~på~~ den norske regjering med de danske statsmyndigheter, ^{men} ~~at~~ det var ~~aldles~~ ikke tilfellet. Jeg tror at jeg har redegjort så utförlig for det i mitt innlegg om selve grunnlaget for disse forhandlinger, at nogen tilföielses her fra min side nu må være unödvendige. Jeg levet i ethvert fall hele tiden, helt til hr. Wedels foredrag her i Stortinget, i den ~~trp~~ ^{trp} at hr. Wedel i Danmark kun skulde optre som privatmannen Wedel, for det var mellom oss nevnt som et uttrykkelig grunnlag, og ikke mindst ~~sterkt~~ sterkt fremholdt fra hr. Wedels ~~sider~~ ^{sider}.